ZBIÓR

UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY

ROK II — Warszawa, dnia 10 maja 1938 r. — Nr 26

TREŚĆ:

61.

OBWIESZCZENIE
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 kwietnia 1938 r.

o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze miasta Lublina układowi zbiorowemu pracy z dnia 11 marca 1938 r.

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Oddział II w Lublinie, zgłosił do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze miasta Lublina układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Lublinie w dniu 11 marca 1938 r.

a) po stronie pracodawców przez firmę „Inż. Konstruktor Julian Jarosławski" w Lublinie, firmę „Architekt" w Lublinie i Cech Mistrzów Murarzy w Lublinie,

b) po stronie pracowniczej przez Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Oddział II w Lublinie.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy V Okręgu (Lublin, Krakowskie Przedmieście Nr 56) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Za Głównego Inspektora Pracy

(—) *inż. H. Zagrodzki*
Naczelnik Wydziału

1 zał.

Zał. do obw. M. O. S. z dn. 27.IV. 1938 r.

UKŁAD ZBIOROWY PRACY.

W dniu 11 marca 1938 r. pomiędzy:

Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Oddział II w Lublinie, reprezentowanym przez pp.: *Władysława Baranowskiego, Woźniaka Władysława, Sierocińskiego Romualda, Strukowicza Franciszka, Grabka Stefana i Żaka Stefana* — z jednej strony, a

1) firmą „Inż. Konstruktor Julian Jarosławski" w Lublinie w osobie *Wacława Dworakowskiego,*

2) firmą „Architekt" w Lublinie w osobie *Zygmunta Gierczaka* i

3) Cechem Mistrzów Murarzy w Lublinie w osobach *Józefa Banasika* i *Leona Kosickiego,*

przy udziale przedstawicieli:

Wydziału Budowlanego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie — *inż. Bohdana Kelless-Kraussego,*

Starostwa Grodzkiego w Lublinie — *Bazaka Władysława* i

Wydziału Budowlanego Zarządu m. Lublina — *inż. Olesia Zbigniewa,*

zawarto następujący układ zbiorowy pracy:

§ 1.

Układ niniejszy obejmuje miejsca pracy i pracodawców w mieście Lublinie.

§ 2.

a) dla murarza I kategorii		zł 1.30
b) „ „ II „		„ 1.10
c) „ pomocy murarskiej	od gr 45 do gr	55
d) „ gracarza		„ 70
e) „ koźlarza		„ 90

§ 3.

Wypłata zarobków odbywać się będzie co tydzień w soboty, bezpośrednio po skończeniu pracy, na miejscu pracy.

§ 4.

Strony zobowiązują się roztoczyć opiekę nad przestrzeganiem ustanowionych warunków płacy.

§ 5.

Układ niniejszy obowiązuje od dnia 11 marca 1938 r. do dnia 1 kwietnia 1939 r. O ile nie będzie zapowiedziane wygaśnięcie układu na 3 miesiące, tj. do dnia 31 grudnia 1938 r., układ niniejszy przedłuża się automatycznie o dalszy rok z zachowaniem obecnego terminu zapowiedzenia wygaśnięcia.

P r a c o d a w c y:

(—) *inż. W. Dworakowski*
(—) *Z. Gierczak*
(—) *Banasik J.*
(—) *L. Kosicki*

P r a c o w n i c y:

(—) *Wł. Baranowski*
(—) *Wł. Woźniak*
(—) *R. Sierociński*
(—) *F. Strukowicz*
(—) *St. Grabek*
(—) *St. Żak*

Układ zawarto w obecności:

(—) *dr St. Koźmian-Rejcher*
inspektor pracy 26 obwodu

(—) *inż. Bohdan Kelless-Krauss*
przedstawiciel Urzędu Wojewódzkiego
w Lublinie

(—) *Władysław Bazak*
przedstawiciel Starostwa Grodzkiego
w Lublinie

(—) *inż. Zbigniew Oleś*
przedstawiciel Zarządu Miejskiego
w Lublinie

62.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 kwietnia 1938 r.

o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu kominiarskiego na obszarze województwa poznańskiego, z wyłączeniem powiatów: kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego, układowi zbiorowemu pracy z dnia 26 marca 1938 r.

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Korporacja Koncesjonowanych Kominiarzy w Poznaniu zgłosiła do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu kominiarskiego na obszarze województwa poznańskiego, z wyłączeniem powiatów: kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego, układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Poznaniu w dniu 26 marca 1938 r.

a) po stronie pracodawców przez Korporację Koncesjonowanych Kominiarzy w Poznaniu,

b) po stronie pracowniczej przez Stowarzyszenie Czeladzi Kominiarskiej w Poznaniu.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy X Okręgu (Poznań, ul. Dąbrowskiego Nr 35/37) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Za Głównego Inspektora Pracy

(—) *inż. H. Zagrodzki*
Naczelnik Wydziału

1 zał.

Zał. do obw. M. O. S. z dn. 27.IV. 1938 r.

UKŁAD ZBIOROWY PRACY.

W dniu 26 marca 1938 r. pomiędzy Korporacją Koncesjonowanych Kominarzy w Poznaniu, ul. Matejki Nr 44, a Stowarzyszeniem Czeladzi Kominiarskiej w Poznaniu, ul. Kochanowskiego Nr 17, zawarto układ zbiorowy pracy, ustalający warunki pracy i płacy w zawodzie kominiarskim na obszarze województwa poznańskiego, z wyłączeniem powiatów: kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego.

§ 1.

Koncesjonariusze kominiarscy zobowiązują się przede wszystkim przyjmować do pracy tylko pracowników kwalifikowanych miejscowych, a z braku takich mogą być przyjmowani pracownicy zamiejscowi.

§ 2.

Koncesjonariusze kominiarscy zobowiązują się nie przyjmować uczniów do zawodu do dnia 31 marca 1939 r.

§ 3.

Wszelkie świadczenia, wynikające z ustawodawstwa społecznego, winny być przez koncesjonariuszów ściśle przestrzegane.

§ 4.

Urlopy pracownikom swym koncesjonariusze zobowiązują się udzielać w myśl ustawy.

§ 5.

Urlopy winny być udzielane pracownikom w miesiącach od czerwca do września.

§ 6.

Zwiększenie wydajności pracy pracownika drogą pośpiechu bezpośrednio przed jego pójściem na urlop jest niedopuszczalne z uwagi na bezpieczeństwo publiczne.

§ 7.

Za wszystkie święta, przewidziane ustawami, a przypadające w środku tygodnia, pracownicy otrzymywać będą wynagrodzenie.

§ 8.

Koncesjonariusze kominiarscy zobowiązani są dostarczyć pracownikom wszelkich przyborów do pracy. Nadto zobowiązują się koncesjonariusze po roku zajętym u nich pracownikom wypłacać po zł 25 (dwadzieścia pięć) na ubranie robocze.

§ 9.

Obowiązuje następująca taryfa pracy:

a) przy obrocie rocznym koncesjonariusza do 5.000 zł obowiązuje dla pracowników wynagrodzenie miesięczne zł 100,

b) przy obrocie rocznym koncesjonariusza do 6.000 zł obowiązuje dla pracowników wynagrodzenie miesięczne zł 110,

c) przy obrocie rocznym koncesjonariusza do 7.000 zł obowiązuje dla pracowników wynagrodzenie miesięczne zł 120,

d) przy obrocie rocznym koncesjonariusza do 8.000 zł obowiązuje dla pracowników wynagrodzenie miesięczne zł 130,

e) przy obrocie rocznym koncesjonariusza do 9.000 zł obowiązuje dla pracowników wynagrodzenie miesięczne zł 145.

f) przy obrocie rocznym koncesjonariusza do 10.000 zł obowiązuje dla pracowników wynagrodzenie miesięczne zł 160,

g) przy obrocie rocznym koncesjonariusza do 11.000 zł obowiązuje dla pracowników wynagrodzenie miesięczne zł 170.

§ 10.

W razie sporów wynikłych pomiędzy pracownikami a pracodawcami na tle niniejszego układu, sprawy rozstrzyga Komisja, składają się z 2 członków wybranych z grona koncesjonariuszów i z 2 członków starszych pracowników z grona Stowarzyszenia Czeladzi Kominiarskiej.

§ 11.

Układ niniejszy obowiązuje koncesjonariuszów i pracowników kominiarskich na obszarze województwa poznańskiego z wyłączeniem powiatów: kaliskiego, kolskiego, konińskiego i turec-

kiego od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r. i może być automatycznie milcząco przedłużony na dalszy rok, o ile nie zostanie do dnia 31 grudnia każdego roku przez którąkolwiek ze stron tym układem objętych zapowiedziane wygaśnięcie układu.

Układ niniejszy po zapoznaniu się z jego treścią własnoręcznie podpisujemy.

Poznań, dnia 26 marca 1938 r.

Za Korporację Koncesjonowanych Kominiarzy w Poznaniu:	Za Stowarzyszenie Czeladzi Kominiarskiej w Poznaniu
(—) *Władysław Tomaszewski* Starszy	(—) *Kurt Grzesch* Prezes
(—) *Stefan Meinhold* Sekretarz	(—) *Józef Klimczok* Sekretarz
(—) *Adam Ciszyński* Skarbnik	(—) *Feliks Mikołajczak* Skarbnik

63.

ZARZĄDZENIE KOMISARZA DEMOBILIZACYJNEGO

dla obszaru województwa pomorskiego

z dnia 27 kwietnia 1938 r.

o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Toruniu z dnia 25 lutego 1938 r., ustalającemu warunki pracy i płacy w stolarniach rzemieślniczych na obszarze miasta Nowego (Pomorze).

Na podstawie § 23 rozporządzenia z dnia 3 września 1919 r. o przyjmowaniu i wydalaniu robotników podczas okresu demobilizacji gospodarczej (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1500) zarządzam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komsji Pojednawczo - Rozjemczej w Toruniu z dnia 25 lutego 1938 r., ustalającemu warunki pracy i płacy w

stolarniach rzemieślniczych na obszarze miasta Nowego (Pomorze), nadaję moc obowiązującą, poczynając od dnia 1 marca 1938 r.

Tekst orzeczenia podany jest w załączeniu do zarządzenia niniejszego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy.

(—) *inż. H. Zagrodzki*
Komisarz Demobilizacyjny

1 zał.

Zał. do zarz. Kom. Demobil. z dn. 27.IV. 1938 r.

ORZECZENIE.

Komisja Pojednawczo - Rozjemcza w Toruniu, ustanowiona rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 331), działając na podstawie dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Urz. Rzeszy Niem. str. 1456), w celu załatwienia zatargu w stolarniach w Nowem, na posiedzeniach w dniach 18 i 25 lutego 1938 r. w lokalu Inspektoratu Pracy w Toruniu, w składzie ustalonym zgodnie z § 15 wyżej wspomnianego dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r.:

Przewodniczący:

inż. Zygmunt Humięcki,

Ławnicy stali ze strony pracodawców:

Bolesław Szczuka i *Józef Drecki,*

Ławnik niestały ze strony pracodawców:

Franciszek Lauda,

Ławnicy stali ze strony pracowników:

Ignacy Baranowski i *Franciszek Rochowiak,*

Ławnik niestały ze strony pracowników:

Bolesław Janeczek,

w obecności następujących uczestników zatargu:

ze strony pracodawców:

Cechu Stolarskiego w Nowem w osobach: *Jerzego Siega, Aleksandra Żurawskiego, Fryderyka Sonnenwalda, Wojciecha Bylickiego* i *Władysława Grobelnego,*

ze strony pracowników:

Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego w Grudziądzu w osobie *Stanisława Kwiatkowskiego,*

po zbadaniu całokształtu sprawy, przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wysłuchaniu głosów stron, ustaleniu puntów spornych oraz po stwierdzeniu, że nie można doprowadzić stron, prowadzących spór, do ugody,

na podstawie §§ 25 i 27 przytoczonego już dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r.

orzeka:

§ 1.

W stolarniach rzemieślniczych w Nowem ustala się następującą taryfę płac za godzinę:

dla czeladnika do 3 lat po wyuczeniu	—	50 groszy
„ „ po 3 latach po wyuczeniu	—	55 „
„ „ „ 6 „ „ „	—	60 „
„ robotnika przyuczonego	—	45 „

§ 2.

Wyższe stawki godzinowe, niż ustalone w § 1, a stosowane dotychczas w poszczególnych stolarniach, pozostają w mocy.

Stawki ustalone są minimalne i w umowach indywidualnych winny być bezwzględnie przestrzegane, o ile są korzystniejsze.

§ 3.

Przy pracy akordowej stawki jednostkowe winny być tak ustalone, aby robotnik w akordzie zarobił minimum o 15% więcej, niż wynoszą ustalone w § 1 stawki godzinowe. Akord uważa się za dobrze skalkulowany, jeśli większość robotników, wykonywujących daną pracę, ustalone w niniejszym paragrafie minimum płac akordowych zarabia.

§ 4.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 marca 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r., z tym, że niewypowiedzenie go przez jedną ze stron na miesiąc przed terminem wyekspirowania przedłuża ważność orzeczenia na rok następny.

§ 5.

Stronom pozostawia się termin do dnia 5 marca 1938 r. do oświadczenia się, czy orzeczenie rozjemcze przyjmują.

§ 6.

Ewentualny wniosek o nadanie orzeczeniu mocy obowiązującej przez Komisarza Demobilizacyjnego powinien być wniesiony na ręce Przewodniczącego Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Toruniu w ciągu 14 dni, to jest do dnia 11 marca 1938 r.

W Toruniu, dnia 25 lutego 1938 r.

Przewodniczący:
(—) *inż. Z. Humięcki*

Ławnicy ze strony pracodawców:

(—) *Bolesław Szczuka*
(—) *Józef Drecki*
(—) *Franciszek Lauda*

Ławnicy ze strony pracowników:

(—) *Ignacy Baranowski*
(—) *Franciszek Rochowiak*
(—) *Bolesław Janeczek*

436

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ.

ZAMÓWIENIA I WPŁATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA UL. DŁUGA 38/40.

Drukarnia Państwowa Nr 98382. 26.IV.1938. 800.

Prenumerata roczna 20 zł. **Cena niniejszego numeru 25 gr.**